

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.363/2025/3.

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró
Dr. Bögös Fruzsina bíró
Dr. Dobó Viola bíró
Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes
(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Nemes Gábor egyéni ügyvéd
(cím2)

Az alperes: Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Kormányhivatal
(cím3.)

Az alperes képviselője: alperesi képviselő ügyintéző
(cím4)

Az alperesi érdekelt: cím5
(cím6)

Az alperesi érdekelt képviselője: Dr. Papp Nikolett ügyvéd
(cím7)

A per tárgya: földforgalmi ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperesi érdekelt

Az elsőfokú bíróság jogerős határozata: a Debreceni Törvényszék 102.K.702.928/2023/58. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes, mint vevő 2022. július 27-én adásvételi szerződést kötött a szamosszegi helyrajzi szám1 alatti, 45ha 3.723 m² területű erdő, szántó, út, egyéb1 művelési ágú külterületi ingatlan 5448/201678 tulajdoni hányadának (a továbbiakban: ingatlan, föld, termőföld) megvásárlására a perben nem álló eladókkal. Az adásvételi szerződés szerint a felperest a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi tv.) 18. § (1) bekezdés e) pontja és (4) bekezdés a) pontja szerinti elővásárlási jog illeti meg.

[2] Az adásvételi szerződés kifüggesztése alatt az alperesi érdekelt 2022. október 17-én elfogadó jognyilatkozatot nyújtott be, melyben az elővásárlási jogának jogalapjaként a Földforgalmi tv. 18. § (1) bekezdés c), d) és e) pontját, valamint (4) bekezdés a) és b) pontját jelölte meg. Elfogadó nyilatkozatához a helyben lakás tényét igazoló okiratot nem csatolt. A lakóhelye a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás szerint 2011. február 8-a óta a cím8 alatt van. 2022. október 11-én tartózkodási helyet létesített a cím9 alatt.

[3] Az alperes az elővásárlásra jogosultak között rangsort állított fel, melyben az alperesi érdekeltet 1., a felperest 2. helyre sorolta, majd megkereste a perben nem álló helyi földbizottságként eljáró szervet, a egyéb érdekelt1 amely az SZA01-18162-9/2022. számú állásfoglalásában a felperessel és az alperesi érdekelttel is támogatta az adásvételi szerződés jóváhagyását.

[4] A mezőgazdasági igazgatási szervként eljáró alperes a 2023. február 06-án meghozott 571255/2023. ügyiratszámú határozatával megállapította, hogy a helyben lakó szomszédnak minősülő alperesi érdekelt elővásárlási ranghelye megelőzte a felperes ranghelyét, ezért az adásvételi szerződést az alperesi érdekelttel hagyta jóvá.

A felperes keresete, az alperes és az alperesi érdekelt védekezése

[5] A felperes keresetet terjesztett elő az alperes határozatával szemben, amelyben kifejtette, hogy az alperesi érdekelt az elővásárlási jognyilatkozatához az életvitelszerű lakóhelyének bizonyítására nem csatolt semmilyen okiratot, ezért azt az alperesnek a Kúria 5/2022. számon közzétett jogegységi határozata (a továbbiakban: 5/2022. JEH) alapján figyelmen kívül kellett volna hagynia. Vitatta továbbá, hogy az alperesi érdekelt a bejelentett lakóhelyén lakna életvitelszerűen, így az álláspontja szerint nem felel meg a Földforgalmi tv. 5. § 9. pontja szerinti helyben lakó fogalmának.

[6] Az alperes a védiratában a határozatában foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte, kifejtve, hogy a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nytv.) 26/A. §-a 2022. január 1-jétől megváltozott rendelkezése már nem követeli meg, hogy a polgárnak életvitelszerűen a lakóhelyként bejelentett lakásban kell élnie. A mezőgazdasági igazgatási szervnek az ellenkező bizonyításáig továbbra is a közhiteles személy- és lakcímnnyilvántartásban bejelentett lakcímként szereplő helyet kell életvitelszerű lakóhelynek tekinteni, eljárása során nem kellett további bizonyítást lefolytatni.

[7] Az alperesi érdekelt a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (4) bekezdése alapján a perben nem hivatkozhat alappal arra, hogy az alperesi érdekelt életvitelszerűen nem él Település1, mivel arra a megelőző eljárás során sem hivatkozott. Állította továbbá, hogy az életvitelszerű lakóhelye Település1 van.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[8] A felperes keresete alapján eljáró bíróságnak a jogerős ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette, és az alperest új eljárásra kötelezte. Megállapította, hogy a felperes alappal sérelmezte azt, hogy az alperesi érdekelt nem csatolta elfogadó nyilatkozatához a jegyző által kiállított hatósági bizonyítványt, sem pedig olyan egyéb okiratot, ami alkalmas a helyben lakás tényének igazolására. Ennek elmulasztása azzal a következménnyel jár, hogy úgy kell tekinteni, mintha az alperesi érdekelt egyáltalán nem gyakorolta volna elővásárlási jogát. Az alperes tehát jogsértő döntést hozott, amikor a helyben lakás tényét igazoló okirat hiányában elismerte az alperesi érdekelt Földforgalmi tv. 18. § (1) bekezdés c) pontján alapuló elővásárlási jogát. E jogsérelem önmagában is alapot adott az alperesi határozat megsemmisítésére és az alperes új eljárásra kötelezésére. {jogerős ítélet [21]} Ennek ellenére azonban az eljáró bíróság – egy másik hasonló tárgyú, az ugyanezen felek közötti 102.K.702.421/2022. számú perben lefolytatott bizonyításra tekintettel – érdemben is vizsgálta azt a felperes által állított, az alperesi érdekelt által vitatott körülményt, hogy az alperesi érdekelt nem minősült helyben lakónak az elfogadó nyilatkozat megtételekor.

[9] A bíróság a Kp. 78. § (4) bekezdésével összefüggésben megállapította, hogy a felperes a megelőző eljárás során megkísérelte jelezni az alperesi érdekelt helyben lakásával kapcsolatos aggályait a települési jegyzőnek, de kérelme alapján eljárás nem indult és a megelőző eljárás során nem kapott teret az ügygel kapcsolatos álláspontja kifejtésére, ezért a felperes a perben hivatkozhatott arra, hogy az alperes a releváns időszakban nem élt életvitelszerűen Település1.

[10] A bíróság a perben kiterjedt bizonyítást folytatott le annak vizsgálatára, hogy az alperesi érdekelt életvitelszerűen helyben lakónak minősült-e az érintett földterület vonatkozásában az adásvételi szerződés megkötésének időpontját megelőző 3 évben, azaz életvitelszerűen Település1 élt-e 2019. február 28-a és 2022. február 28-a között. A bíróság által kiosztott bizonyítási teher szerint a perben a felperesnek kellett bizonyítania azt, hogy az alperesi érdekelt nem Település1 rendelkezett életvitelszerű lakóhellyel az adásvételi szerződés megkötését megelőző 3 éves időszakot tekintve. Ezzel szemben az alperes és az alperesi érdekelt bizonyíthatta azt, hogy az adásvételi szerződés megkötését megelőző 3 éves időszakban az alperesi érdekelt életvitelszerű lakóhelye folyamatosan Település1 volt.

[11] A beszerzett bizonyítékok értékelése során a bíróságnak az a meggyőződés alakult ki, hogy a releváns időszakban az alperesi érdekelt nem élt életvitelszerűen sem a lakóhelye, sem a tartózkodási helye szerinti szomszegi ingatlanban, azaz helyben lakóként nem illette meg elővásárlási jog. A bíróságnak ellentmondásosnak és életszerűtlennek találta az alperesi érdekeltnek a személyi és családi körülményeire vonatkozó tényállításait, ezért arra a következtetésre jutott, hogy az alperesi határozat tévesen állapította meg az alperesi érdekeltől azt, hogy 2019 és 2022 között helyben lakó volt. Az új eljárásra vonatkozóan előírta, hogy az alperesi érdekelt elfogadó nyilatkozatának értékelésénél figyelembe kell

vennie azt, hogy az alperesi érdekelt elfogadó nyilatkozatához nem csatolt a helyben lakását igazoló okiratot, így a Földforgalmi törvény 21. § (9) bekezdése alapján úgy kell tekinteni, mintha nem gyakorolta volna elővásárlási jogát, valamint azt is, hogy a perben lefolytatott bizonyítás alapján az alperesi érdekelt nem is minősült helyben lakónak.

A felülvizsgálati kérelem

[12] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesi érdekelt nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése iránt, másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezés mellett az eljáró bíróság kötelezését új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára. Kifejtette, hogy az álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Kp. 2. § (4) bekezdését, 78. § (2) (4) (5) bekezdéseit, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 237. § (2), 265. § (1), 266. § (2), 276. § (2), 300. § (1) és a 346. § (5) bekezdését, valamint eltér a Kúria Kfv.VII.45.216/2022/5. számú ítélet [47] bekezdése, a Kfv.IV.37.409/2019/5. számú ítélet [46] bekezdése, a Kfv.V.35.264/2023/7. számú ítélet [55] bekezdése, a Pfv.V.20.504/2023/10. számú ítélet [75] bekezdése és a Kfv.V.37.025/2024/7. számú ítélet [19], illetve [24] bekezdései elvi megállapításaitól.

[13] A felülvizsgálati kérelme befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ad) alpontja és a b) pontja alapján kérte.

[14] Az aa) alpont szerinti befogadhatóságot az álláspontja szerint az támasztja alá, hogy az alperes a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás adatai alapján állapította meg a helyben lakásának tényét, figyelemmel arra, hogy a bejelentett lakóhelye 2011 óta Település1ben, a cím6 alatt van, így az Nytv. 26/A. § (2) bekezdése alapján – bejelentett tartózkodási hely hiányában – azt kellett az életvitelszerű lakóhelyének tekinteni. Utalt az 5/2022. JEH-ban foglaltakra és arra, hogy a Kúria Kfv.V.37.025/2024/7. számú ítéletének [19] bekezdésében részletesen kifejti, hogy az Nytv. változására tekintettel az 5/2022. JEH lakcímgazdálkodásra vonatkozó elvi tétele meghaladottá vált. A Kúria Kfv.V.37.025/2024/7. számú ítélete rögzíti továbbá, hogy a 2022. január 1-től hatályos jogi rendelkezések alapján az előhaszonbérleti jogosultságot bizonyító azon okiratot nem kell az elfogadó jognyilatkozathoz csatolni, amelyet közhiteles nyilvántartás tartalmaz. A véleménye szerint a joggyakorlat egységességéhez fűződő érdekek azt kívánják, hogy a szóban forgó jogegységi határozat e tekintetben való meghaladottá válását az adásvételi szerződések vonatkozásában is kimondja a Kúria. Az eljáró bíróságnak a Földforgalmi tv-nek a 2022. január 1. napjától hatályos, a törvény – adásvételi szerződésekre vonatkozó – 21. § (5) bekezdését érintő módosítását figyelmen kívül hagyta, és nem vonta le azt a következtetést, hogy a lakóhely igazolása körében az 5/2022. JEH tételei az adásvételi szerződések tekintetében is meghaladottá váltak, annak ellenére, hogy ez a Kúria Kfv.V.37.025/2024/7. számú ítéletének [24] bekezdéséből egyébként következik.

[15] Az ad) pont vonatkozásában kérelmét azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható módon megsértette a Kp. 78. § (4) bekezdésében foglalt alapvető eljárási szabályt, túlterjeszkedett a pernek a Kp. 2. § (4) bekezdésében meghatározott keretein, ugyanis olyan bizonyítást folytatott le, illetve olyan bizonyítékokat szerzett be, amelyekre a felek sem a kereseti kérelemben, sem egyéb kérelmeikben, illetve jognyilatkozataikban nem hivatkoztak. Állítása szerint a hivatalból bizonyításnak a Pp. 276. § (2) bekezdésében, illetve Kp. 78. § (5) bekezdésében meghatározott feltételei továbbá nem álltak fenn, ahogy erre a bíróságnak sem a pervezetés körében, sem a jogerős ítélet indokolásában nem utalt.

[16] A fenti eljárási szabályok megszegésével a közműfogyasztásra vonatkozó adatokat, a hivatalból beszerzett a Központi Statisztikai Hivatal (a továbbiakban: KSH) nyilvántartásokkal hasonlította össze, és azoknak az életvitelszerű, szamosszegi helyben lakással kapcsolatos következtetéseknek levonása során jelentőséget tulajdonított, amely a határozat megsemmisítéséhez vezetett, ezért a Kp., illetve a Pp. vonatkozó rendelkezéseinek megsértése az ügy érdemére kihatott.

[17] Az alperesi érdekelt hivatkozása szerint a KSH által közzétett közműfogyasztási adatok nem tekinthetők köztudomású ténynek. Azzal, hogy a bíróság ezen adatokat köztudomású tényként kezelte, és bizonyított tényként értékelte, a Pp. 266. § (2) bekezdését az ügy érdemére kiható módon sértette meg.

[18] Kifejtette, hogy a közműfogyasztási adatok értékelése, illetve a KSH által közzétett átlagadatokkal való összevetése, valamint az ezekkel kapcsolatos következtetések levonása különleges szakértelmet, műszaki, illetve humán-gazdasági ismereteket igényel, ennek ellenére a bíróság szakértő alkalmazása nélkül, maga vont le következtetéseket arra vonatkozóan, hogy a közműfogyasztási adatok alapján használták-e életvitelszerű lakhatás céljából a perbeli ingatlanokat. A per elsődleges ténykérdésével kapcsolatos meggyőződését részben a közműfogyasztási adatokat – igazságügyi szakértői vélemény beszerzése nélkül – értékelve alakította ki, így a Pp. 300. § (1) bekezdésének megsértése is a per érdemére kihatott.

[19] A Kp. 78. § (2) bekezdésének megsértése körében előadta, hogy a bíróság által elvégzett bizonyítékértékelés nyilvánvaló és súlyos logikai hibákban szenved, az több ponton kirívóan okszerűtlen, továbbá hiányzik az értékeléshez kapcsolódó, megfelelő indokolás.

[20] A Pp. 346. § (5) bekezdésének sérelmével összefüggésben rámutatott, hogy a bíróság több ponton az életvitelszerű helyben lakással kapcsolatos szubjektív meggyőződését hangsúlyozta, anélkül, hogy e meggyőződés és a bizonyítékok között okszerű logikai kapcsolatot teremtené a jogerős ítélet indokolásában, továbbá adós maradt a Kp. 78. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmezésével, valamint azzal, hogy az e körben mérlegelt körülmények miként oldják fel a rendelkezés alkalmazásának szükségességét.

[21] A Pp. 265. § (1) bekezdésének megsértése körében előadta, arra a releváns ténykérdésre vonatkozóan, hogy hova jár haza esténként, nem folytatott le bizonyítást a bíróság, és ezt annak ellenére értékelte a terhére, hogy a pervezetés körében akként tájékoztatta a feleket, hogy felperesnek kell bizonyítania, hogy a releváns időszakban a vevőnek nem Település1 volt az életvitelszerű lakóhelye.

[22] A Pp. 237. § (2) bekezdésében foglaltak megsértésével összefüggésben arra hivatkozott, a felesége tanúkénti meghallgatásával kapcsolatban a bíróságnak tájékoztatást kellett volna adnia a bizonyítás indítványozása elmulasztásának, valamint a bizonyítás esetleges sikertelenségének következményéről is. Az anyagi pervezetésre vonatkozó szabály megsértése a per érdemére kihatott.

[23] A Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérést a Kp. 78. § (4) bekezdésével összefüggésben jelölt meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet, és megállapította, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[25] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés
miatt indokolt

[27] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, de azt indokolni, illetve a fennállását bizonyítékokkal alátámasztani nem kell, a bíróság pedig a fél által megjelölt befogadhatósági okhoz nincs kötve. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a felülvizsgálatot kérő félnek elegendő lenne mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímére utalnia. Annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy az adott ok(ok)ból miért tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését. Így kerülhet ugyanis abba a helyzetbe a Kúria, hogy a fél szempontjait értékelhesse a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében. Ellenkező esetben a fél szempontjainak figyelembevétele lehetetlen lenne, ami nyilvánvalóan nem volna összhangban a felülvizsgálati eljárás céljával, mert módot adna a jogerős határozat önkényes felülbírálatára. (Kfv.VII.38.157/2021/2.) A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét önmagában nem alapozza meg, hogy a fél az alperes vagy az elsőfokú bíróság eljárását jogszabálysértőnek tartja, vagy a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet. (Kfv.VII.37.357/2022/2.)

[28] A befogadásról döntő bíróság vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik. A befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében azonban kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség. (Kfv.IV.37.483/2023/2.)

[29] A Kúria egységes gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelem befogadásának alapvető feltétele, hogy a megjelölt jogszabálysértés kihatással legyen az ügy érdemére. A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását önmagában nem alapozza meg, hogy a fél az elsőfokú bíróság eljárását jogszabálysértőnek tartja. (Kfv.IV.37.643/2023/2., Kfv.IV.37.271/2025/2.)

[30] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű

jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[31] A jogerős ítélet az alperesi érdekelt nyilatkozatával kapcsolatban két lényeges körülményt állapított meg. Egyrészt azt, hogy a lakóhelye igazolására okiratot nem csatolt, másrészt azt, hogy a nyilatkozatában megjelölt lakóhelyén nem élt életvitelszerűen. Mindkét körülmény önállóan is alkalmas arra, hogy az adásvételi szerződés jóváhagyására végső soron ne vele kerüljön sor, mely egyben az ügy érdemét is jelenti. Ebből következően önmagában az a hivatkozás, hogy a Kúria Kfv.V.37.025/2024/7. számú döntése szerint az 5/2022. JEH „meghaladottá vált”, a befogadást nem tette lehetővé.

[32] A Kúria ennek körében utal arra, hogy hivatalos tudomással rendelkezik arról, hogy az alperesi érdekelt helyben lakásának hiányát a Debreceni Törvényszék az ugyanezen felek közötti 102.K.702.421/2022/74. számú ítéletével jogerősen megállapította, az ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kfv.IV.37.314/2025/3. számú végzésével megtagadta. Jelen ügyben az itt hivatkozott üggyel egyezően került sor az alperesi érdekelttel szembeni – érdemi – megállapításokra, így a helybenlakás mint elővásárlási ranghelyet keletkeztető tény megállapíthatósága hiányában önmagában az okiratcsatolási kötelezettség elmulasztása miatti jogkövetkezmény az ügy érdemét nem érintette.

[33] Másrészt a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa előtt jogegységi eljárás van folyamatban a Kfv.V.37.025/2024/7. számú döntés hivatkozhatósága tekintetében, így a felülvizsgálati kérelem befogadását ez a körülmény sem indokolta. A Kúria utal arra, hogy a Jpe.III.60.047/2024. számú jogegységi eljárás kimenetele – jelen ügy egyéb körülményei folytán – egyébként sem hatna ki egy esetleges felülvizsgálati eljárás eredményére.

[34] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján a befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti indokolással alá kell támasztani, még pedig kifejezetten a befogadhatóság körében. Ezeknek az indokoknak a felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása a Kúriára nem hárítható át. (Kfv.VII.37.507/2024/2.) Az idézett jogszabályi rendelkezések figyelembevételével az ad) alponttal összefüggésben a kérelem előterjesztőjét a befogadás indokainak előadására vonatkozóan olyan kötelezettség terheli, amely nem teljesíthető a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaival, illetve az ott állított jogszabálysértéssel, ugyanis ez utóbbinak a kérelmet előterjesztő befogadási okkal összefüggésben előterjesztett előadásából is ki kell derülnie. A Kp. nem ad lehetőséget arra, hogy a Kúria a kérelmező helyett a felülvizsgálati kérelemből maga keresse meg, hogy mi minősülhet eljárási szempontból befogadási oknak. A Kúria a Kfv.VII.37.687/2023/4. számú végzésében elvi éllel mutatott rá arra, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont körében a befogadhatóság indokolásának el kell különülnie a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaitól és nem a Kúria feladata, hogy a kérelmező helyett a felülvizsgálati kérelemből maga keresse és válassza ki mi minősülhet befogadási indoknak.

[35] A Kúria egységes gyakorlata szerint az alperesi határozattal szemben már felhozott és az elsőfokú bíróság által elbírált kifogások megismétlése az elsőfokú bíróság által a Kp. 78. § (2) bekezdése szerint elvégzett bizonyítékértékelés felülmérlegelésére irányul, amire a Kúriának nincs jogszabályi lehetősége, e tekintetben a kúriai jogértelmezés kiforrott (Kfv.IV.37.299/2021/5., Kfv.I.35.610/2021/2). A Kúria rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás, illetve a bizonyítási eljárás hiányos és jogsértő mivoltára, a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésére vonatkozóan megjelölt eljárási szabályszegés a felülvizsgálati kérelem befogadását kizárólag abban az esetben teszi lehetővé, ha a rendelkezésre álló iratok alapján az a következtetés vonható le, hogy az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok értékelésére kirívóan okszerűtlenül került sor. Ennek hiányában

a felülvizsgálati kérelem befogadására nincs törvényes lehetőség (Kfv.II.37.760/2022/2., Kfv.III.37.028/2022/2. Kfv.VII.37.037/2022/2., Kfv.II.37.220/2022/2., Kfv.II.37.710/2023/2.).

[36] Jelen ügyben a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást folytatott le, a bizonyítékok értékelését elvégezte, a jogerős ítélet indokolásában bemutatta miért határozott az alperes határozatának megsemmisítéséről. A bizonyítékok értékelésére vonatkozó szabályok megtartásának ennél részletesebb értékelésére a felülvizsgálati eljárás jelen szakaszában nincs helye. Amennyiben a jogerős ítélet tartalmazza a bizonyítékok megjelölését és azok értékelését, a bizonyítékok értékelésére vonatkozó szabályok meg nem tartása miatt a befogadhatóságról való döntés keretei között nem állapítható meg a fél alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés (Kfv.I.35.080/2023/3.). A felülvizsgálat nem lehet álcázott fellebbezés, és pusztán az, hogy egy kérdésnek kétféle megközelítése lehetséges, nem képezheti alapját az ügy újratárgyalásának. (Kfv.VII.37.657/2022/2., indokolás [20], Kfv.VII.37.087/2024/2.). A bizonyítási eljárás lefolytatásának jogszerűségéről a Kúria csak a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában foglalhat állást.

[37] A Kp. 117. § (4) bekezdés második mondata értelmében a 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A következetes kúriai gyakorlat (Kfv.III.37.108/2022/2., Kfv.III.37.118/2022/2. Kfv.VI.37.039/2022/2., Kfv.VII.45.159/2022/2., Kfv.VII.45.215/2022/2., Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.019/2021/18., Jpe.I.60.006/2020/11.) alapján a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha a kérelmező a támadott és a közzétett kúriai döntés közötti ügyszabályszerűséget úgy mutatja be, hogy párhuzamot állít a jogkérdés, a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és a kérelemnek az eljárás kereteit meghatározó hasonlósága között.

[38] Az alperesi érdekelt felülvizsgálati kérelmében a befogadási okokkal összefüggésben mindössze megjelölte a közzétett határozatok azon indokolási részét, amelyek szerint a felülvizsgálattal támadott és a felhívott kúriai határozat egymástól eltér, de a támadott és a közzétett kúriai döntések közötti ügyszabályszerűséget nem mutatta be, párhuzamot nem állított fel a jogkérdés szempontjából releváns tények, alkalmazandó jogszabályok, az eljárás kereteit meghatározó kérelmi elemek hasonlóságára utalva. Az ügyszabályszerűség, valamint a jogkérdésben való eltérés bemutatásának hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont szerinti befogadásnak nincs helye (Kfv.III.37.118/2022/2.).

[39] A Kúria a teljesség kedvéért megjegyzi, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadását az eltérés körében felhívott Kfv.VII.45.216/2022/5. számú, Kfv.IV.37.409/2019/5. számú és Pfv.V.20.504/2023/10. számú ítéletek azért sem alapozzák meg, mert a döntések ténybeli és jogi háttere nem egyezik meg, a hivatkozott ítéletek a megváltozott munkaképességű személyek ellátása, földkiadás tárgyú közigazgatási és hibás teljesítéssel kapcsolatos polgári jogi ügyekben hozott döntések, míg a perbeli ügyben a bíróság földforgalmi ügyben járt el. A Kfv.V.35.264/2023/7. számú ítélettől eltérés körében kifejtettek a bizonyítékok mérlegeléséhez, azaz nem jog-, hanem ténykérdésben történő állásfoglaláshoz kapcsolódik, így ez a szempont a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján történő befogadást nem alapozhatja meg (Kfv.IV.37.095/2024/2.).

[40] A Kúria megvizsgálva a felülvizsgálati kérelmet a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügyben a befogadás feltételei tehát nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottnan megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[41] A felülvizsgálati kérelem befogadásának csak az ügy érdemére kiható jogszabálysértés esetén van helye.

[42] A bizonyítási eljárás hiányos és jogsértő mivoltára, a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésére vonatkozóan megjelölt eljárási szabályszegés a felülvizsgálati kérelem befogadását kizárólag abban az esetben teszi lehetővé, ha a rendelkezésre álló iratok alapján az a következtetés vonható le, hogy az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok értékelésére iratellenesen vagy kirívóan okszerűtlenül került sor.

[43] Az ügyazonosság, valamint a jogkérdésben való eltérés bemutatásának hiányában a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont szerinti befogadásának nincs helye.

Záró rész

[44] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[45] A Kúria a pártfogó ügyvéd díjáról a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 101. § (3) bekezdése alapján rendelkezett.

[46] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[47] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. június 17.

Dr. Balogh Zsolt sk.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos sk.
sk.
előadó bíró

Dr. Bögös Fruzsina
bíró

Dr. Dobó Viola sk.
sk.
bíró

Dr. Sugár Tamás
bíró

Kúria
IV.Kfv.37.363/2025/3

10

A kiadmány hitelél:
tisztviselő